

Sygnatura akt IX C 1291/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 20-11-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 20-11-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) we W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) we W. na rzecz powoda M. S. kwotę 23.227,09 zł (dwadzieścia trzy tysiące dwieście dwadzieścia siedem złotych dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30.09.2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.596 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IX C 1291/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 30 września 2013 r. powód M. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) Publicznego Szpitala (...) we W. z siedzibą we W. kwoty 23.227,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie zamówienia dostarczył stronie pozwanej macerator (...) 750, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...) oraz protokołem przekazania z dnia 23 marca 2012 r. Pomimo wezwania do zapłaty strona pozwana nie uregulowała do chwili obecnej żądanej należności.

Nakazem zapłaty z dnia 30 czerwca 2014 r. w postępowaniu upominawczym, sygn. akt IX Nc 185/14 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu uwzględnił w całości powództwo.

Pozwany (...) Publiczny Szpital (...) we W. zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości, wnosząc w sprzeciwie o oddalenie powództwa.

Pozwany zarzucił, że powód nie przedstawił umowy zawartej pomiędzy stronami, a zatem nie wykazał swojej legitymacji do wystawienia faktury VAT. Sam fakt wystawienia faktury VAT nie jest – w ocenie strony pozwanej - podstawą do dochodzenia roszczeń od publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2014 r. powód podtrzymał swoje żądanie wskazując, że umowa została zawarta w formie ustnej a dołączone do pozwu dokumenty, w szczególności pokwitowanie zapłaty, są wystarczające do poparcia żądania.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy:

M. S. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą prowadzący (...) S. M..

Dowód :

- wydruk z (...), k. 14,

W dniu 23 marca 2012 r. na zamówienie (...) Publicznego Szpitala (...) we W. dostarczył do Kliniki (...), (...) (...).

Tego samego dnia powód wystawił fakturę VAT (...) na kwotę 19.434,00 zł z tytułu sprzedaży maceratora, z terminem zapłaty wynoszącym 7 dni. Faktura została odebrana przez pracownika Kliniki (...), (...) w dniu 23 marca 2012 r., który podpisał również protokół przekazania maceratora (...), rok produkcji 2012 r.

Dowód:

- faktura VAT z 23.03.2012 r., k. 17
- protokół przekazania, k. 18.

Pismem z dnia 17 września 2013 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 23.144,03 zł wraz z odsetkami należnymi od dnia zapłaty.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 17.09.2013 r., k. 19-21.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości.

Powód domagał się w niniejszej sprawie zapłaty ceny sprzedaży pozwanemu maceratora (...) (...) w wysokości 19.434 zł wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 3.793,09 zł skapitalizowanymi na dzień 29 września 2013 r.

Wydając rozstrzygnięcie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów w postaci: wydruku z (...), faktury VAT z 23.03.2012 r., protokołu przekazania na okoliczność przekazania pozwanemu przedmiotowi sprzedaży, jak również z wezwania do zapłaty z 17.09.2013 r.

W niniejszej sprawie strona pozwana zarzuciła, że powód nie wykazał źródła zobowiązania, z którego wywodzi żądanie zapłaty, albowiem nie przedstawił zawartej między stronami na piśmie umowy sprzedaży.

Zgodnie z art. 535 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Jak wynika z art 6 k.c. oraz 232 kpc., ciężar wykazania tego, że strony łączyła umowa sprzedaży spoczywał na powodzie.

Sąd miał na uwadze, że najogólniej rzecz ujmując można stwierdzić, że ciężar dowodu faktów tworzących prawo podmiotowe, z których powód wywodzi swoje roszczenie, spoczywa na powodzie, natomiast ciężar dowodu faktów uzasadniających żądanie oddalenia powództwa spoczywa na pozwanym. Reguła ta nie może być jednak rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, ciężar dowodu spoczywa na stronie powodowej. Odstępstwa od wspomnianej reguły zawierają przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące np. faktów powszechnie znanych (art. 228 § 1 k.p.c.), faktów znanych sądowi urzędowo (art. 228 § 2 k.p.c.), faktów przyznanych przez stronę przeciwną (art. 229 k.p.c.), faktów niezaprzeczonych (art. 230 k.p.c.) oraz faktów objętych domniemaniami faktycznymi (art. 231 k.p.c.) lub domniemaniami prawnymi (art. 234 k.p.c.).

Powód na okoliczność zawarcia przez strony umowy sprzedaży przedstawił wystawioną przez siebie fakturę VAT, która została przyjęta przez pracownika pozwanego oraz protokół przekazania sprzętu, który był przedmiotem sprzedaży.

W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że co do zasady faktura VAT, o ile zawiera elementy przedmiotowo istotne dla danej umowy, które identyfikują ją i pozwalają odróżnić od czynności innego rodzaju, może być kwalifikowana jako umowa. Trzeba jednak podkreślić, że zawarcie umowy następuje przez złożenie zgodnych oświadczeń woli, które z kolei na dokumencie umowy potwierdzane są złożeniem podpisów. W konsekwencji możliwość kwalifikacji faktury VAT jako umowy uzależniona jest m.in. od tego, czy faktura zawiera podpisy, stanowiące potwierdzenie woli zawarcia umowy.

Z przedłożonej przez powoda faktury VAT wynika zarówno przedmiot sprzedaży, jak i cena wynosząca 19.434 zł. Ponadto, wskazano w niej termin zapłaty wynoszący 7 dni, który co prawda nie jest elementem przedmiotowo istotnym umowy sprzedaży, a nawet jego brak – w kontekście art 455 kc. - nie czyniłby umowy zawartej w ten sposób nieważnym.

Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie faktura VAT stanowi wystarczający dowód zawarcia między stronami w sposób dorozumiany umowy sprzedaży. Po pierwsze, faktura została przyjęta przez pozwanego, który także potwierdził odbiór przedmiotu sprzedaży.

Mając na uwadze przedstawiony wyżej sposób rozumienia rozkładu ciężaru dowodu, uwzględniający także przepisy ogólne o dowodach, stwierdzić należało, że pozwany nie zaprzeczył, że osoba, która przyjęła fakturę oraz odebrała macerator od powoda, była upoważniona do składania w imieniu pozwanego oświadczeń woli. Uwzględniając całokształt okoliczności rozpoznawanej sprawy, to że pozwany kwestionował niewykazanie podstawy powództwa tylko ze względu na brak pisemnej umowy sprzedaży, Sąd uznał te okoliczności za przyznane. Ponadto, stosując analogicznie przepis art. 97 kc., należy przyjąć domniemanie, że osoba dokonująca odbioru od powoda przedmiotu zamówienia i przyjmująca fakturę „czynna w lokalu pozwanego” jest umocowana do dokonywania czynności prawnych.

Podobnie należało ocenić to, że pozwany nie zaprzeczył, aby sprzęt był przez niego używany.

Sąd miał na uwadze, że powód dostarczył pozwanemu zamówiony towar oraz fakturę, określając w niej m.in. przedmiot sprzedaży, cenę i termin zapłaty. Zachowanie powoda (dostarczenie towaru i wystawienie faktury) można zatem kwalifikować jako - skierowaną do pozwanego w odpowiedzi na zamówienie - ofertę zawarcia umowy sprzedaży (art. 66 § 1 k.c.). Zachowanie to bowiem ujawnia stanowczą wolę zawarcia umowy, określa jej istotne postanowienia, a zarazem umożliwia jego adresatowi dopełnienie stanu faktycznego zawarcia umowy przez prostą akceptację złożonej mu propozycji. W przypadku tak złożonej oferty zostaje uchylone wymaganie doświadczenia oblata o przyjęciu oferty, co umożliwia adresatowi oferty spowodowanie zawarcia umowy już z chwilą uzewnętrznienia - przez jego konkludentne zachowanie się - woli przyjęcia oferty (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 30 kwietnia 1991r., I ACr 95/91, nie publikowany). Pozwany odebrał zamówiony u powoda towar i przeznaczył go do użycia w swojej działalności leczniczej. Z tą właśnie chwilą nastąpiło ujawnienie przez pozwanego woli przyjęcia oferty, a w konsekwencji - zawarcie umowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 535 k.c. uwzględnił w całości powództwo o zapłatę kwoty 19.434 zł oraz na podstawie art 481 k.c. w zw. z art 455 k.c. o zapłatę kwoty 3.793,09 zł z tytułu odsetek ustawowych liczonych od dnia następnego po uzgodnionym terminie zapłaty do dnia 29 września 2013 r.

O dalszych odsetkach ustawowych liczonych od dnia wniesienia pozwu, Sąd orzekł na podstawie art 481 k.c. w zw. z art 455 k.c.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art 98 k.p.c. Strona pozwana, jako przegrywająca sprawę w całości, powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty na które składają się: kwota 1.162,00 zł tytułem opłaty sądowej 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 2.400 zł tytułem

kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z par. 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.